

Hasbihal (Bir Gezi Tutsağına Mektup)

İçeriği Yazan: [Sevda EĞER](#) [1] Zaman: Salı, 03/12/2013 - 14:22

Yazar: Sevda EĞER

Yazının Yazıldığı Tarih: 03.12.2013

Miraç Vayış ve tüm Gezi tutsaklarına...

Ne zaman umutsuzluğa kapılısam, mutsuz olsam, başım derde girse, bir hal çare bulamasam “günün ilk ?????n?” dinlerim. O arkadaki madenci olurum; yerin yedi kat dibinde havasız, susuz, çaresiz bekleyen... Tükertiler tedirgin eder ilkin beni, sızıntılar, kayan taşlar... Göçmeye devam ediyor sanırım kendi kazmamla kazdığım topraklar... Ama sonra umut der ki birden o sesler seni bulmaya çalışıyorlar, o sesler seni arayan dostlar... Tanıyan tanımayan insanlar ismini okuyorlar yoklar listesinde ve “işte orda, o var” diye açılacak ilk çukurdan sana el verecekler. Uzanan bileklerinden tutacak bir el katarak ardına parıltı parıltı bir günün ilk ?????n?... Bekle...

Ne zaman mutluluktan dönse başım, belasız kahırsız günlerde olsam “yeryüzü ağızın yüzü” şiirini okurum. Bin kez budanan körpe dallarımız çarpar suratımızza yürüdüğümüz yemyeşil patikada... Kendime getirir birden, kim bilir şimdi nerde kimler direnmede acaba, iyenceye, yoksulluğa, zulme... Kim bilir kimlerin yüreği kimin çamurlu ellerinin arasındadır... Kimlerin öfkeden yaran gözleri dikilidir sınırların, parmaklıkların, duvarların, dağların ötesindeki gökyüzüne... Bu beni durdurur işte, bu beni bekletir. Gelecekler var dur ve onları bekle...

Sen ve ben hiç karışmadık azizim, sen ve ben bir elmanın iki yarısı da değildik... Bir caddede iki esnaf olsak tavlada en çok belki biz kavga ederdik. Kalecisine sövdüğümüz takım tuttun belki... Belki desem ki “Rak dediğin susuz içilir. Katı peynirdir, karırmayın otu püsürü!” mangala atacağın çinekopu kuyruğundan tutup kafama geçirirdin! Desen ki “Artvin’in dereleri”, derim ki “Munzur’un gözeleri”...

Desem “bu gün aylardan kasım, günlerden cuma; yağmurlu bir kış arifesi”... Dersin ki “bükebilir misin zamanı, ????lanabilir miyiz ne tarafa geçsek karı da kalan bizler, arınlar mıyız paralel evrendeki özgürlük şerefesini?” Velhasıl iki gözüm, mesele sen ben değil mesele bu çark... Mesele insanın doymaz nefsi, açlık oyunları mesele... İnsan için ahsına münhasır kader yoktur fikrimce, ancak kitleler coğrafyalar üzerine dünyanın alın çatına boydan boya çizilmi bir hat, bir hayat çizgisi hasıdır, kışkırmız kan renginde... Asırlarca bu böyledir. Durmaz deşir haritalar, firavunlar, krallar, ahlak... Deşimeyen tek şey yağama hakkın? gasp eden tıynet. Açlı mı? başkalar mı? zulme ve kedere doyurarak bastırmaya çalışın meşrep... On bin yıllık bir azap...

Söylenecek söz odur ki ayrı ayrı olsa da yollar, suların sonsuz döngüsünde er geç aynı deryaya dökülürüz. Acılarımız hüzünlerimiz hep ortak. Sen içerdeysen biz dışarda değiliz aslında. Gençler öldürülürken sakat bırakılırken biz sa ve sa lam değiliz.

Günler aylar geçiyor, geçecek azizim. Herkesin bu işten kârı kendi ceplerinde durur. Son gün elini cebine attı mı zaman kiminden ip, kiminden kibrit, kiminden bir kalem çıkar ortadan ikiye kırık... Senin ceplerinden güzel mektuplar çıkmasın? umarım.

Saygılarımla,

Sevda E?er

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (04/05/2024 - 22:13 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/hasbihal-bir-gezi-tutsagina-mektup>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/sevda-eger>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>